

“บทสนทนาจากเจ้าอาวาส”

สวัสดีครับ พี่น้องที่รักทุกท่าน

ถึงวันนี้ พ่อยังตั้งใจไม่หายกับ คำพูดของ Stephen R. Covey (คนนี้เป็นใครพ่อไม่รู้จัก) ซึ่งพ่อไปอ่านพบ แล้วเอาไปใส่ไว้ในบันทึกประจำวันของบอร์ดสนทนาในเว็บไซต์ในหลายวันก่อน เขาพูดว่า

"Seek first to understand , then to be understood"

อาจแปลว่า "จงแสวงหาการที่จะเข้าใจคนอื่นก่อน แล้วจึงแสวงหาการที่จะให้คนอื่นเข้าใจเรา" ทำนองนั้น(กรรมัง) ที่พ่อตั้งใจคำพูดนี้ คงเป็นเพราะพ่อก็เป็นคนหนึ่งในบรรดามนุษย์จำนวนมาก ที่มักจะตั้งคำถาม ทำนองว่า ทำไมคนนั้นไม่ทำอย่างนี้ ทำไมคนนั้นไม่ทำอย่างโน้น ทำไมคนโน้นไม่ทำอย่างนั้น ให้เกิดความถูกต้อง หรือยุติธรรม หรือทำให้ดูดี หรือดีกว่า จนถึงขั้นว่าดีที่สุด ก็ยิ่งดี จนบางที ดูเหมือน เราตั้งตัวเองเป็น ผู้พิพากษาตัดสิน ของศาลเตี้ยไปเสียแล้ว กลายเป็นผู้ผูกขาดความดี ความถูกต้อง ชอบธรรมไป และมองข้ามความสลับซับซ้อน ของชีวิต หรือจิตใจมนุษย์ ที่เราอาจเข้าใจไม่ถึง และมีผลต่อการปฏิบัติที่ปรากฏออกมา

ในอีกทางหนึ่ง เมื่อเกี่ยวกับการปฏิบัติของตนเอง เรามนุษย์จำนวนมาก ก็คาดหวังว่า คนอื่นๆ จะต้องเข้าใจเรา ไม่ว่าจะเราจะทำผิด หรือทำถูกโดยพูดกับตัวเองว่า ก็เห็นๆกันอยู่ ว่า เรามีเหตุผลที่เข้าใจได้ ทั้งๆที่ บางที ก็เป็นเหตุผลที่เราเข้าใจของเราอยู่ฝ่ายเดียว

ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ เราเข้าใจชีวิตของเรามนุษย์ในแบบกลับหัวกลับหางกันก็ได้ แทนที่เราจะพยายามเข้าใจคนอื่นให้ถูกต้อง ก่อนที่เราเองจะได้รับความเข้าใจ เรากลับเอาแต่ต้องการให้ใครๆเข้าใจเราเองเท่านั้น

มีเรื่องน่ารัก เรื่องหนึ่ง ซึ่งแพร่หลายไปทั่วโลก พ่อไม่ทราบว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้น หรือแต่งขึ้นมา เพื่อสอนใจคน แต่ไม่ว่าจะเป็นอย่างไร เรื่องนี้ ก็มีเหตุผลมีผลอยู่ในตัวเองที่ควรเรียนรู้

เด็กชายคนหนึ่ง บังเอิญเดินผ่านฟาร์มแห่งหนึ่ง ที่ติดประกาศขายลูกสุนัข เขาสนใจจึงเดินเข้าไปดู เจ้าของสุนัข จึงนำลูกสุนัขหลายตัวมาให้ดู ล้วนแต่น่ารักทั้งนั้น แต่แล้ว เด็กน้อย ก็มองผ่านเข้าไปข้างใน และเห็นลูกสุนัขอีกตัวหนึ่ง นอนอยู่แต่ลำพัง เด็กน้อยสนใจ ลูกสุนัขตัวนั้น และถามเจ้าของ เขาอธิบายว่า ลูกสุนัขตัวนั้น ขาพิการ "หนูคงไม่ต้องการมันหรอก เพราะจะเป็นภาระ และมันวิ่งเล่นกับหนูไม่ได้ ไม่มีใครอยากได้มันหรอก แต่หากหนูยืนยันจะเอา มัน ก็จะทำให้ฟรีๆ" เด็กน้อยตอบว่า "ผมขอซื้อมัน เพราะคงไม่มีใครเข้าใจมันได้ดีกว่าผม" แล้วเด็กน้อย ก็เปิดขากางเกงให้ดูว่า เขาเองก็เป็นเด็กพิการ เหมือนกัน ซึ่งต้องใส่เหล็กช่วยเดิน เด็กน้อยยังพูดเสริมอีกว่า "แต่ผมจะไม่รับมันฟรีๆ ผมจะทยอยจ่ายให้จนครบราคา เพราะชีวิตของมัน มีค่ามาก เท่ากับสุนัขตัวอื่นๆ เหมือนกัน"

นี่ก็เป็นตัวอย่างหนึ่ง ของคนที่ไม่เอาแต่บอกว่า ทำไมคนอื่นไม่เข้าใจตนเอง และพยายามที่จะเข้าใจคนอื่น และยังเป็นตัวอย่างของคนที่ยากจะมองเห็นคุณค่าของชีวิตทุกชีวิต ด้วยความเข้าใจ

พอคิดว่า บ่อยๆที่เรามีแต่ "ความวุ่นวายใจ" หรือ "ความสงสัย" ก็คงเป็นเพราะเราไม่ข้ามพรมแดน ตัวตนของตนเอง และเราไม่พยายามเข้าใจ ชีวิตของคนอื่นๆ ให้มากพอที่จะเตือนสติตนเอง

พระเยซูเจ้าทรงตัดพ้ออัครสาวก ว่า "ท่านวุ่นวายใจทำไม? เพราะอะไรท่านจึงมีความสงสัยขึ้นในใจ?" ...แล้วทรงเปิดดวงปัญญาของเขาให้ เข้าใจพระคัมภีร์ ตรัสว่า "พระคริสตเจ้าจะต้องรับทรมาน และจะกลับคืนชีพจากบรรดาผู้ตายในวันที่สาม"

- เราต้องการความเข้าใจ เรื่องพระทรมานและความตาย เพื่อที่จะเป็นพยานในเรื่องการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระคริสตเจ้าได้
- เราต้องเข้าใจความรักของพระเจ้า เพื่อเราจะรักและปฏิบัติ บัญญัติของพระองค์ (เทียบ 1 ยอ 2:1-5)
- เราต้องเข้าใจว่า เราต้องคลายมือที่กำแน่นของเราออกก่อนที่จะสามารถจับมือ หรือ ประองตองกับคนอื่นได้ (นี่เป็นคำพูดของนางอินทिरา คานธี) ใครที่ไม่ข้ามพรมแดนตนเอง ก็คงไม่อาจเข้าถึงความเข้าใจที่ เพียงพอและจำเป็นได้

อย่างไรก็ตาม บ่อยๆ ในความเป็นจริง เราก็ไม่สามารถเข้าใจคนอื่นได้อย่างถ่องแท้ แต่ก็อย่าลืมว่า บางที สิ่งที่เขาต้องการอาจเป็นเพียงแค่ "ความพยายามที่จะเข้าใจ" เท่านั้น

สนรสิริ

snrasit@catholic.or.th

